

บทบาทคณะผู้บริหารและการพัฒนาชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ
องค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี
**Roles of Administrator Teams and Community Development Affecting the
Effectiveness of Subdistrict Administrative Organizations
in Pathum Thani Province**

เกษตรชัย บุญคง,
ภมร ขันระหัดต์ และ ธนิศร ยืนยง
มหาวิทยาลัยปทุมธานี
**Kasatchai Boonkong,
Phamorn Khanthahat and Tanisorn Yeunyong**
Pathumthani University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: kasetchai.den@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ระดับบทบาทของคณะผู้บริหาร การพัฒนาชุมชนและประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี 2) บทบาทของคณะผู้บริหารและการพัฒนาชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี และ 3) เสนอแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี เป็นวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ทะเบียนบ้านอยู่ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 20 คน. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึก นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์การถดถอย และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์

ผลการศึกษาพบว่า (1) ระดับบทบาทของคณะผู้บริหารและการพัฒนาชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำแผนพัฒนาและข้อบังคับ การรายงานผลการทำงาน และการปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมาย และการพัฒนาชุมชน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค การศึกษา และเศรษฐกิจชุมชน และประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย คือ การบรรลุเป้าหมาย ประสิทธิภาพ ทักษะการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การบูรณาการ การปรับตัว ความเห็นพ้องในเป้าหมาย และด้านการคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบค่านิยม

* วันที่รับบทความ: 1 เมษายน 2565; วันที่แก้ไขบทความ 5 พฤษภาคม 2565; วันที่ตอบรับบทความ: 14 พฤษภาคม 2565

ตามลำดับ (2) บทบาทของคณะผู้บริหาร กับการพัฒนาชุมชน ด้านการศึกษา ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และ (3) ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน โดยเฉพาะการเรียนรู้จากผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน เพื่อให้ผู้เรียนรู้ได้นำทักษะที่ได้รับไปพัฒนาต่อยอดเป็นองค์ความรู้ต่อไป

คำสำคัญ: บทบาทคณะผู้บริหาร; ชุมชน; ประสิทธิภาพ

Abstracts

The research purposes were: (1) Management role level Community Development and Effectiveness of Subdistrict Administrative Organizations in Pathum Thani Province 2) The role of the administrative committee and community development affecting the effectiveness of the Sub-District Administrative Organization. in Pathum Thani Province and 3) Propose guidelines to increase the effectiveness of Subdistrict Administrative Organizations. in Pathum Thani Province It is mixed research. The sample group consisted of 400 people aged 18 years and over, household registration in Pathum Thani province, and 20 key informants. The research instruments were questionnaires and in-depth interviews. The collected data were analyzed and the statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation. Multiple regression analysis regression analysis and correlation analysis

The research findings were: (1) the role levels of administrator teams and community development affecting the effectiveness of Subdistrict Administrative Organizations in Pathum Thani Province found the overall was at high level, the descending mean were the administration of Subdistrict Administrative Organizations, the preparation of development plans and regulations, the performance reporting, and the performance of official duties, respectively; the community development found the overall was at high level, the descending mean were the infrastructure and utilities, the education, and the community economy, respectively; and the effectiveness of Subdistrict Administrative Organizations in Pathum Thani Province found the overall was at high level, the descending mean were the achieving goals, efficiency, interpersonal administration skills, integration, adaptability, goal consensus, and the aspect of maintaining the integrity of the value system, respectively; (2) the roles of administrator teams and community development in the education aspect affecting the effectiveness of Subdistrict Administrative Organizations in Pathum Thani Province at statistics significance level .05; and (3). to promote mutual learning especially learning from people with work experience so that the learners can apply the skills they have received to develop further into a body of knowledge

Keywords: Roles of Administrator Teams; Community; Effectiveness

บทนำ

การดำเนินงานในองค์กรไม่ว่าจะเป็นองค์กรรัฐหรือองค์กรเอกชนต้องเผชิญกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรต้องมีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กรไว้อย่างชัดเจน รวมทั้งมีการกำหนดกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งเป็นผู้ที่ถือว่ามีความสำคัญที่สุดในองค์กรที่จะทำหน้าที่เป็นผู้นำในการขับเคลื่อนและนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้ และการที่ผู้บังคับบัญชาสามารถพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จและความก้าวหน้าได้มากน้อยเพียงใดนั้นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด คือ การมีบทบาทภาวะผู้นำขององค์กร (leadership) ซึ่งนอกจากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถแล้ว ยังต้องเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากผู้ตามอีกด้วย อันจะนำมาซึ่งความสำเร็จของงานอย่างมีประสิทธิภาพ และการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน (Bass & Avolio, 1994 : 3-4)

ผู้นำ (leader) เป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งต่อความสำเร็จขององค์กร เพราะผู้นำมีภาระหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงที่จะต้องวางแผนสั่งการดูแล และควบคุมให้บุคลากรขององค์กรปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ปัญหาที่เป็นที่สนใจของนักวิชาการและบุคคลทั่วไปอยู่ตรงที่ว่า ผู้นำทำอะไรหรือมีวิธีการอย่างไรจึงทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือผู้ตามเกิดความผูกพันกับงานแล้วทุ่มเทความสามารถ และพยายามที่จะทำให้งานสำเร็จด้วยความเต็มใจ การมีภาวะความเป็นผู้นำ (leadership) นับว่ามีความสำคัญอย่างมาก เพื่อที่จะทำให้องค์กรพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลง (change) ซึ่งเกิดขึ้นในขณะนี้และมีการนิยาม “ผู้นำ” ในด้านต่าง ๆ มีมากมาย หลากหลายทฤษฎี (Bhutanaro, 2017 : 529) สำหรับหลักการบริหารงานในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือเอกชน การที่องค์กรมีทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีการบริหารจัดการที่ดีในองค์กรจะเกิดขึ้นได้ต้องมาจากบุคลากรเป็นสำคัญ การมีทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีการบริหารจัดการที่ดีในองค์กร จะเกิดขึ้นได้ต้องมาจากบุคลากรเป็นสำคัญ ทั้งนี้เนื่องจากประสิทธิภาพของบุคคลในองค์กรมีผลโดยตรงต่อความสำเร็จขององค์กร

จังหวัดปทุมธานี เป็นหนึ่งจังหวัดที่มีประชากรแฝงจำนวนมาก และในสถานการณ์โรคระบาด (โควิด 19) ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีวิธีการบริหารจัดการอย่างไร จึงจะทำให้ประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ก็ต้องอาศัยบทบาทของคณะผู้บริหาร ได้แก่ 1) บริหารงานของ อบต. ให้เป็นไปตามข้อบังคับและแผนพัฒนาตำบล 2) จัดทำแผนพัฒนาตำบลและข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี 3) รายงานผลการดำเนินงาน 4) ปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมาย ขณะเดียวกันยังต้องมีการพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค การพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ซึ่งประสิทธิผลขององค์การนั้นเป็นสิ่งสำคัญเป็นตัวบ่งชี้วัดถึง คณะผู้บริหารท้องถิ่นนั้น ๆ (สำนักงานจังหวัดปทุมธานี กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด พ.ศ.2561-2565)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเรื่อง บทบาทของคณะผู้บริหาร และการพัฒนาชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี เพื่อจะเป็นประโยชน์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้นำผลการวิจัยที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิผลให้กับองค์การมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับบทบาทของคณะผู้บริหาร การพัฒนาชุมชน และประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาบทบาทของคณะผู้บริหารและการพัฒนาชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อเสนอแนวทางในการเพิ่มประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปี ขึ้นไป ที่ทะเบียนบ้านอยู่ในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง 7 อำเภอ ประกอบด้วย เมืองปทุมธานี คลองหลวง ธัญบุรี หนองเสือ ลำดวลุมแก้ว ลำลูกกา และสามโคก มีจำนวนประชากรจำนวน 1,146,092 คน คือ ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 คน ผู้นำชุมชนจำนวน 5 คน ประชาชน จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 20 คน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2563 : ออนไลน์)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน โดยทำการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 : 54) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 20 คน.

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับบทบาทคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) ประกอบด้วย 1) ภาระงานของ อบต. ให้เป็นไปตามข้อบังคับและแผนพัฒนาตำบล 2) จัดทำแผนพัฒนาตำบลและข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี 3) รายงานผลการดำเนินงาน 4) ปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมาย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน ประกอบด้วย 1) โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค 2) การศึกษา 3) เศรษฐกิจชุมชน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผล (Hoy & Miskle, 1991 : 382-383 และประกอบด้วย 1) การปรับตัว 2) การบรรลุเป้าหมาย 3) ประสิทธิภาพ 4) ทักษะการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 5) การบูรณาการ 6) ความเห็นพ้องในเป้าหมาย และ 7) การคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบค่านิยม ผู้วิจัยใช้ลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2542) ประกอบด้วย 1) บริหารงานของ อบต. ให้เป็นไปตามข้อบังคับและแผนพัฒนาตำบล 2) จัดทำแผนพัฒนาตำบลและข้อบังคับงบประมาณรายจ่ายประจำปี 3) รายงานผลการดำเนินงาน 4) ปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมาย

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน ประกอบด้วย 1) โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค 2) การศึกษา 3) เศรษฐกิจชุมชน

ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับประสิทธิผล (Hoy & Miskle, 1991 : 382-383 ประกอบด้วย 1) การปรับตัว 2) การบรรลุเป้าหมาย 3) ประสิทธิภาพ 4) ทักษะการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 5) การบูรณาการ 6) ความเห็นพ้องในเป้าหมาย และ 7) การคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบค่านิยม แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ได้มาจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยนำมากำหนดขอบเขตในการวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงเป็นเนื้อหาที่ครอบคลุมถึงประเด็น ข้อคำถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ

3. การสร้างและการทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือและความแม่นยำของแบบสอบถาม ดังนี้

1) ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบ มีจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบประเมินโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง IOC (item-objective congruence index) เป็นรายบุคคล โดยให้คะแนนตามเกณฑ์ ดังนี้ คำถามวัดได้ตรงวัตถุประสงค์ได้ + 1 คะแนน ถ้าไม่แน่ใจข้อคำถามนั้นวัดตรงจุดประสงค์หรือไม่ได้ 0 คะแนน ข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงจุดประสงค์ได้ - 1 คะแนน โดยนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ประเมินมารวมลงในแบบวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อคำถามวัดจุดประสงค์เพื่อหา

ค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถามดังนี้ 1. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ 2. ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ควรพิจารณาปรับปรุง

2) การหาความเที่ยงตรงของเครื่องมือ นำเครื่องมือแบบสอบถามไปผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และนำไปทดลองใช้ (try-out) กับประชาชนในจังหวัดนนทบุรีเพื่อหาค่าความเที่ยง จำนวน 30 ชุด

3) การวิเคราะห์ความเที่ยงของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมวิจัยทางสังคมศาสตร์ หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยเลือกข้อที่มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ถือว่าเพียงพอสำหรับใช้เป็นมาตรฐานของมาตรวัด (4) การหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามเชิงปริมาณ ผู้วิจัยหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งชุด โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .91

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลทางแนวคิด ทฤษฎี จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่มีส่วนสำคัญและตรงประเด็นในการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทคณะผู้บริหารและการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี มาใช้เป็นเกณฑ์ในการชี้วัด

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรกลุ่มตัวอย่าง ในจังหวัดปทุมธานี

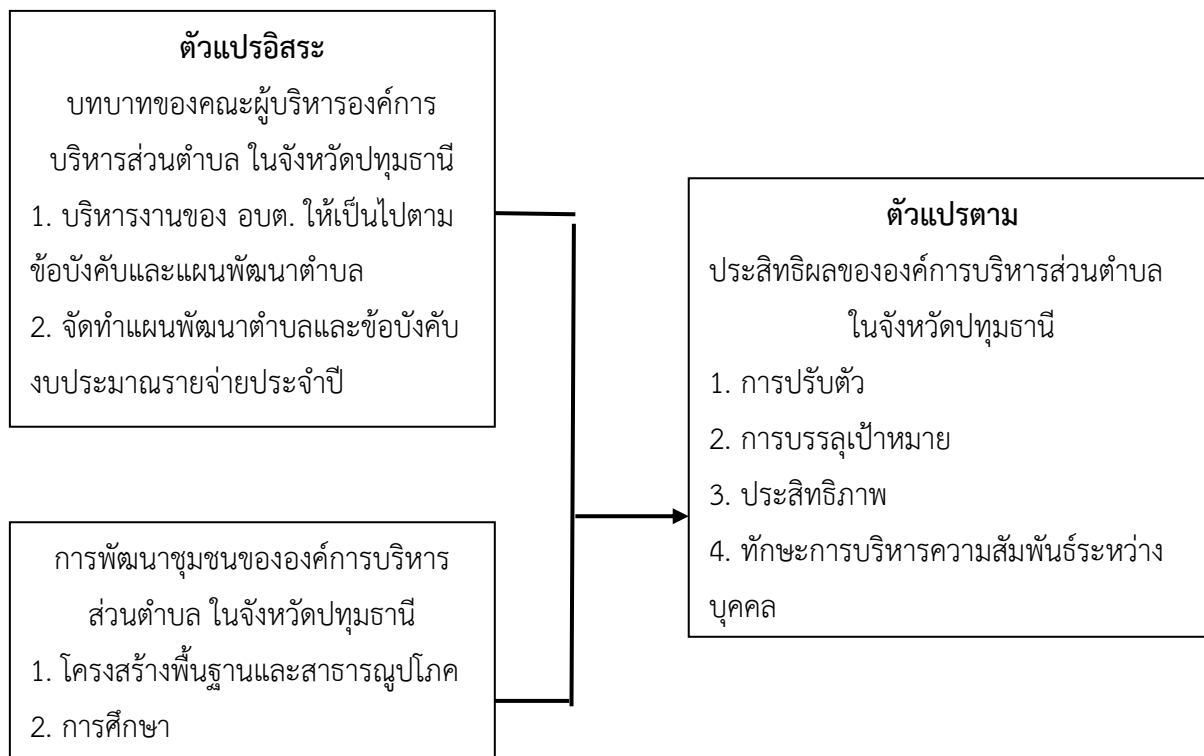
3. ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative research) จากการรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง โดยนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ตามหลักการเชิงเนื้อหา และเหตุผลทางวิชาการโดยเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในส่วนต่าง ๆ ตามข้อเท็จจริงโดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

4. ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการบันทึกข้อมูลภาคสนามและการถอดเทปซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์ด้วยวิธีจัดระบบข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างสรุป ซึ่งส่วนใหญ่ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์จะเป็นข้อความบรรยาย ซึ่งได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ และการจดบันทึก

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.) 2. สถิติเชิงอนุมาน (quantitative statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการทดสอบการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (multiple regression analysis: MRA) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (correlation analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกออกเป็นเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน สามารถแสดงจำนวน และร้อยละได้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 เพศชาย จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.2 อายุ 41-50 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 อายุ 31-40 ปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 อายุตั้งแต่ 51 ขึ้นไป จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 และอายุ 18-30 ปี จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่การศึกษานุปริญญา/ปวส. จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 ระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 และระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 อาชีพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาชีพรับราชการ จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 ประกอบอาชีพเกษตรกร จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 ประกอบอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 และประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รายได้ต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 รายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 รายได้ต่อเดือนตั้งแต่ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.2

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การบริการกิจการบ้านเมืองที่ดีของเทศบาลตำบลในจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์บทบาทคณะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

บทบาทคณะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล	3.90	0.45	มาก	1
2. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและข้อบังคับ	3.85	0.39	มาก	2
3. ด้านการรายงานผลการทำงาน	3.56	0.41	มาก	3
4. ด้านการปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมาย	3.36	0.43	ปานกลาง	4
รวม	3.60	0.18	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า บทบาทคณะผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน และระดับปานกลาง 1 ด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.45) รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและข้อบังคับ ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.39) ด้านการรายงานผลการทำงาน ($\bar{x} = 3.56$, S.D. = 0.41) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมาย ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 0.43)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี

การพัฒนาชุมชน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	3.74	0.43	มาก	1
2. ด้านการศึกษา	3.73	0.36	มาก	2
3. ด้านเศรษฐกิจชุมชน	3.55	0.40	มาก	3
รวม	3.67	0.23	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า การพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค ($\bar{x} = 3.74$, S.D. = 0.45) รองลงมา ได้แก่ ด้านการศึกษา ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.36) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านเศรษฐกิจชุมชน ($\bar{x} = 3.55$, S.D. = 0.40)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของเทศบาลตำบลในจังหวัดปทุมธานี

ประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านการปรับตัว	3.57	0.44	มาก	5
2. ด้านการบรรลุเป้าหมาย	3.84	0.47	มาก	1
3. ด้านประสิทธิภาพ	3.72	0.41	มาก	2
4. ด้านทักษะการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	3.69	0.41	มาก	3
5. ด้านการบูรณาการ	3.66	0.42	มาก	4
6. ด้านความเห็นพ้องในเป้าหมาย	3.37	0.44	ปานกลาง	6
7. ด้านการคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบค่านิยม	3.33	0.41	ปานกลาง	7
รวม	3.60	0.18	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า พบว่า ประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.18) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการบรรลุเป้าหมาย ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = 0.47) รองลงมา ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = 0.41) ด้านทักษะการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.41) ด้านการบูรณาการ ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.42) ด้านการปรับตัว ($\bar{x} = 3.57$, S.D. = 0.44) ด้านความเห็นพ้องในเป้าหมาย ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.44) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบค่านิยม ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.41)

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

บทบาทของคณะผู้บริหารส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี บทบาทของคณะผู้บริหาร กับการพัฒนาชุมชน ประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล 2) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและข้อบังคับ 3) ด้านการรายงานผลการทำงาน 4) ด้านการปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ มอบหมาย 5) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค 6) ด้านการศึกษา และ 7) ด้านเศรษฐกิจชุมชน ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี

ตัวแปรอิสระ	B	Std. Error	Beta	t	Sig
ค่าคงที่	2.805	.193		14.542	.000
การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล(X₁)	.017	.020	.043	.879	.380
การจัดทำแผนพัฒนาและข้อบังคับ(X₂)	.016	.023	.034	.690	.490
การรายงานผลการทำงาน(X₃)	.013	.022	.030	.601	.548
การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมาย(X₄)	.009	.021	.022	.436	.663
โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค(X₅)	.026	.021	.060	1.217	.224
การศึกษา(X₆)	.115	.025	.227	4.603	.000*
เศรษฐกิจชุมชน(X₇)	.034	.023	.073	1.471	.142

R = 0.263, R Square = 0.069, Adjuster R Square = .053

Std. Error of the Estimate = 0.17923 F = 4.159, Sig = 0.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่าผลลัพธ์ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 เมื่อเปรียบเทียบกับระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05) พบว่า มีตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว (บทบาทของคณะผู้บริหาร กับการพัฒนาชุมชน) ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี (Y) พบว่า คะแนนมาตรฐานของบทบาทของคณะผู้บริหาร กับการพัฒนาชุมชนด้านการศึกษา (x_6) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี (Y) (Bata) มีค่าเท่ากับ .227 โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณของประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี (Y) กับบทบาทของคณะผู้บริหาร กับการพัฒนาชุมชนด้านการศึกษา (x_6) มีค่า (R) เท่ากับ .263 โดยที่ตัวพยากรณ์สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี (Y) (R Square) ได้ร้อยละ 6.90 มีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ .193 โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์

ประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี (Y) ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y \hat{=} 2.805 + 0.115 \text{ ด้านการศึกษา (x}_6\text{)}$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z \hat{=} + 0.227 \text{ ด้านการศึกษา (x}_6\text{)}$$

จากสมการข้างต้นจะเห็นได้ว่าบทบาทของคณะผู้บริหาร กับการพัฒนาชุมชนด้านการศึกษา (x₆) ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี (Y) ในทิศทางบวก และขนาดตอบสนองเท่ากับ 0.115 กล่าวคือ เมื่อด้านการศึกษา (x₆) เพิ่มขึ้น 1 หน่วยจะทำให้ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี (Y) เพิ่มขึ้น 0.115 หน่วย โดยที่ตัวแปรอื่นในสมการคงที่

ส่วนบทบาทของคณะผู้บริหารกับการพัฒนาชุมชน ด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล (x₁) (Sig =0.380) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและข้อบังคับ (x₂) (Sig =0.490) ด้านการรายงานผลการทำงาน (x₃) (Sig =0.548) ด้านการปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมาย (x₄) (Sig =0.663) ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค (x₅) (Sig =0.224) และด้านเศรษฐกิจชุมชน(x₇) (Sig =0.412) โดยบทบาทของคณะผู้บริหารกับการพัฒนาชุมชนทั้ง 6 ด้านไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี (Y)

ตารางที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	บทบาทของคณะผู้บริหาร กับการพัฒนาชุมชน ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี	
	เป็นไปตามสมมติฐาน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล(X ₁)		✓
การจัดทำแผนพัฒนาและข้อบังคับ(X ₂)		✓
การรายงานผลการทำงาน(X ₃)		✓
การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมาย(X ₄)		✓
โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค(X ₅)		✓
การศึกษา(X ₆)	✓	
เศรษฐกิจชุมชน(X ₇)		✓

จากตารางที่ 5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน บทบาทของคณะผู้บริหาร กับการพัฒนาชุมชน ด้านการศึกษา (x_6) ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ส่วนบทบาทของคณะผู้บริหารกับการพัฒนาชุมชนด้านอื่น ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ

6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิจัยเรื่อง บทบาทคณะผู้บริหารและการพัฒนาชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 20 คน แบ่งออกเป็น ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 5 คน ผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน และประชาชน จำนวน 10 คน สรุปได้ดังนี้

1. สรุปผลบทบาทของคณะบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี

1.1 การบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล สรุปได้ว่า เกิดการส่งเสริมการปฏิบัติงานที่มีระบบ การบูรณาการทำงานร่วมกับฝ่ายที่มีความเชี่ยวชาญในการทำงาน เพื่อสร้างการเรียนรู้ การปฏิบัติงานร่วมกัน

1.2 การจัดทำแผนพัฒนาและข้อบังคับ สรุปได้ว่า เกิดระบบการพัฒนาแบบแผนการทำงานที่คำนึงถึงกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากการจะดำเนินงานของโครงการเป็นสำคัญ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาแบบแผนการทำงานที่สร้างผลกระทบต่อประชาชนส่วนใหญ่อย่างน้อยที่สุด

1.3 การรายงานผลการทำงาน สรุปได้ว่า ผู้นำมีการส่งเสริมให้เกิดการประเมินผลการทำงานอย่างเป็นรูปธรรม มีการเปรียบเทียบสถิติของการทำงาน มีการติดตามการปฏิบัติงานแต่ละโครงการที่ดำเนินการอย่างสม่ำเสมอเพื่อสร้างความรู้สึกระตือรือร้นในการทำงาน พร้อมทั้งเป็นการร่วมตรวจสอบความถูกต้องของงานและหากพบข้อบกพร่องจะได้ดำเนินการแก้ไขได้อย่างทันเวลา

1.4 การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมาย สรุปได้ว่า มีระบบการทำงานที่มุ่งเน้นการมอบหมายงานอย่างเหมาะสมกับทักษะ ความสามารถของบุคคล เพื่อประสิทธิภาพของงานและคุณภาพของงานในภาพรวม

2. สรุปผลการพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี

2.1 โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค สรุปได้ว่า มุ่งเน้นการทำงานที่มีระบบการดำเนินงานอย่างเป็นแบบแผน มีการจัดเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินงาน ตลอดจนเป็นการพัฒนาท้องถิ่นให้มีระบบการโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคที่ดี มีคุณภาพ สะอาด

2.2 การศึกษา สรุป ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน โดยเฉพาะการเรียนรู้จากผู้ที่มีประสบการณ์การทำงาน เพื่อให้ผู้เรียนรู้ได้นำทักษะที่ได้รับไปพัฒนาต่อยอดเป็นองค์ความรู้ต่อไป

2.3 เศรษฐกิจชุมชน สรุป ส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น สร้างความรับรู้ร่วมกันถึงคุณประโยชน์ ความสำคัญของทรัพยากรท้องถิ่นที่มี พร้อมทั้งพัฒนาให้สิ่งเหล่านั้นสามารถดำรงอยู่ได้ภายใต้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

3. สรุปผลประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี

3.1 การปรับตัว สรุป ผู้นำให้ความสำคัญกับการปรับตัวขององค์กรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นรอบองค์กร เพื่อความอยู่รอดขององค์กร ตลอดจนเป็นการแสดงให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ของผู้นำที่มีความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อสภาพแวดล้อมองค์กร อันมีลักษณะของการทำงานที่ยืดหยุ่นสูง และจะส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กรเป็นอย่างยิ่ง

3.2 การบรรลุเป้าหมาย สรุป มุ่งเน้นให้เกิดการนำความคิดเห็นจากประชาชนมาประกอบการพิจารณากำหนดแผนดำเนินการเพื่อลดสภาพปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากกลุ่มประชาชนที่ไม่ได้ให้การยอมรับต่อแผนการดำเนินงานได้ ตลอดจนให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง ของการพิจารณาแบบแผน

3.3 ประสิทธิภาพ สรุป มุ่งเน้นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่แท้จริง และส่งเสริมการดำเนินงานที่มีคุณภาพ สามารถใช้งานได้ในระยะยาวอย่างเหมาะสมกับต้นทุน/งบประมาณการดำเนินงาน

3.4 ทักษะการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สรุป ทักษะการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สรุปได้ว่า เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้นำและผู้ปฏิบัติงาน ส่งเสริมให้มีการสร้างมนุษยสัมพันธ์ในองค์กรที่ดี สร้างการสื่อสารประสานงานที่ไม่เป็นทางการ เพื่อลดความตึงเครียดจากการทำงาน

3.5 การบูรณาการ สรุป เกิดการส่งเสริมให้เกิดการทำงานที่ผสมผสานกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อปรับให้สภาพแวดล้อมองค์กรมีความเหมาะสมต่อการทำงานท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาภายใต้การมุ่งเน้นการตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนอย่างสูงสุด

3.6 ความเห็นพ้องในเป้าหมาย สรุป ผู้นำส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการปฏิบัติงาน เป้าหมายการทำงานอย่างแท้จริง

3.7 การคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบค่านิยม สรุป เกิดการทำงานที่ยังคงรักษาไว้ซึ่งความเป็นท้องถิ่น มุ่งเน้นการพัฒนามิใช่การเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างความรู้สึกรักเป็นเจ้าของท้องถิ่นร่วมกันให้แก่ประชาชน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลตำบลในจังหวัดปทุมธานี นำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. บทบาทของคณะบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี

1.1 ด้านการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ฝ่ายบริหารวัตถุประสงค์และเป้าหมายการดำเนินงานที่กำหนดสอดคล้องกับภารกิจ และสามารถวัดผลสำเร็จได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพจน์ บุญวิเศษ (2561 : 84-108) เรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยแวดล้อมภายในทางการบริหาร อยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านกลยุทธ์ ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ด้านระบบการปฏิบัติงาน ด้านค่านิยมร่วม อยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยแวดล้อมภายนอกทางการบริหารที่ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและข้อบังคับ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ฝ่ายบริหารมีการจัดทำแผนงบประมาณประจำปีเพื่อเสนอต่อสภาองค์กรการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แดนไทย ต๊ะวิไชย และคณะ (2561: 17-24) เรื่อง “ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดน่าน” ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมมีระดับประสิทธิผลมาก พิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์กร การบังคับบัญชา การประสานงาน ยกเว้นด้านการควบคุมอยู่ในระดับปานกลาง และ 2) ปัจจัยด้านการจัดการองค์กรและปัจจัยด้านการควบคุมสามารถอธิบายประสิทธิผลได้ร้อยละ 80.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การพัฒนาชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี

2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า การตรวจสอบดูแลระบบต่าง ๆ ให้สามารถใช้งานได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุ่งธรรม ธรรมรักษ์ (2561 : 76) เรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม กรณีศึกษา เขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมในภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมากเป็นประเด็นที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค เช่น ระบบ แสงสว่าง รางระบายน้ำ สะพานลอย ทางเท้า โดยโครงการต่าง ๆ ควรมีระบบแสงสว่าง มีความสว่างเพียงพอ ระบบระบาย สามารถระบายน้ำได้อย่างรวดเร็ว ไม่มีการท่วมขัง ทางเท้าพื้นเรียบเสมอ

2.2 ด้านการศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน และระดับปานกลาง 2 ด้าน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการบรรลุเป้าหมาย รองลงมา ได้แก่ ด้านประสิทธิภาพ ด้านทักษะการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านการบูรณาการ ด้านการปรับตัว ด้านความเห็นพ้องในเป้าหมาย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบค่านิยม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิชาติ เทพชมภู และคณะ (2558 : 49-58) เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล ของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดร้อยเอ็ด” ผลการวิจัย พบว่า ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน คือ การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา สถานการณ์ช่วยในการปฏิบัติงาน ความมีเหตุผลเชิงจริยธรรม และความเชื่อมั่นในตนเอง 2) การสร้างรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลของผู้ใหญ่บ้าน ได้รูปแบบในการฝึกอบรมผู้ใหญ่บ้าน 4 รูปแบบ ได้แก่ การพัฒนาแรงสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา การสร้างความฉลาดทางอารมณ์ในการทำงาน การพัฒนาความมีเหตุผลเชิงจริยธรรม และการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองและรูปแบบผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านเศรษฐกิจชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาความรู้ ภูมิปัญญาให้แก่ประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิภา รุ่งจรัส (2560 : 119-128) เรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด” ผลการวิจัยพบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน เรียงจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้แก่ ด้านการปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ด้านการบริการ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศอายุระดับการศึกษา และการประกอบอาชีพต่างกัน

3. ประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดปทุมธานี

3.1 ด้านการปรับตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการพูดคุยกับผู้อื่นในขณะที่มีการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในชุมชนและนอกชุมชนของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิชาติ เทพชมภู และคณะ (2558 : 49-58) เรื่อง “รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล ของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดร้อยเอ็ด” ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของผู้ใหญ่บ้าน คือ การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากผู้บังคับบัญชา สถานการณ์ช่วยในการปฏิบัติงาน ความมีเหตุผลเชิงจริยธรรม และความเชื่อมั่นในตนเอง 2) การสร้างรูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลของผู้ใหญ่บ้าน ได้รูปแบบในการฝึกอบรมผู้ใหญ่บ้าน 4 รูปแบบ ได้แก่ การพัฒนาแรงสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา การสร้างความฉลาดทางอารมณ์ในการทำงาน การพัฒนาความมีเหตุผลเชิงจริยธรรม และการ

สร้างความเชื่อมั่นในตนเองและรูปแบบดังกล่าวผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญว่ามีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

3.2 ด้านการบรรลุเป้าหมาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการกำหนดวิธีการ เพื่อให้บุคลากรเข้าใจในงานที่ปฏิบัติว่าจะช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานที่ต้องปฏิบัติงาน และบรรลุวัตถุประสงค์ตามภารกิจขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนัญชนก บุตรโต (2559 : 98) เรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์” ผลการวิจัยพบว่า 1. ความคิดเห็นของพนักงานเกี่ยวกับประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านโครงสร้างระบบงาน ด้านความสามารถในการบริหารงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ด้านเทคโนโลยี และด้านบรรยากาศภายในขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

3.3 ด้านประสิทธิภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยการใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมเพื่อลดภารกิจที่ซ้ำซ้อนและไม่มีควมจำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เสาวนารถ เล็กเลสินธุ์ (2561 : 187-196.) เรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารตามความคิดเห็นของบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนนทบุรี ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านงบประมาณ ด้านการจัดบุคคลเข้าทำงาน ด้านการประสานงาน ด้านการวางแผน ด้านการรายงานผลการปฏิบัติงานด้านการสั่งการหรืออำนวยการ และด้านการจัดองค์กร

3.4 ด้านทักษะการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า ผู้นำชุมชนมีความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของ บุคลากรในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มุทิตากงกระพันธ์ (2554 : 95) เรื่อง “การศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรผ่านความผูกพันต่อองค์กร และความพึงพอใจในงานที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่” ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากที่สุด โดยมีอายุอยู่ระหว่าง 25 - 35 ปี เป็นบุคลากรสายสนับสนุนการสอน ทำงานอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้อยู่ระหว่าง 1-10 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มีการรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาและด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ความผูกพันต่อองค์กร และผลการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ โดยรวมจัดอยู่ในระดับมาก การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรด้านการสนับสนุนสิ่งตอบแทนที่เป็นตัวเงิน และด้านการสนับสนุนสิ่งตอบแทนที่ไม่เป็นตัวเงิน และความพึงพอใจในงาน โดยรวมจัดอยู่ในระดับปานกลาง

3.5 ด้านการบูรณาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า กิจกรรมมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระเบียบแบบแผน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชนม์ณภัทร เจริญราช (2559 : 147-163) เรื่อง “การบูรณาการวิจัยกับการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการวิจัยกับการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพแวดล้อม อยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือ ด้านเจตคติ และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.6 ด้านความเห็นพ้องในเป้าหมาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ผู้นำชุมชนมีความเห็นพ้องในการดำเนินการพัฒนาชุมชนให้ดีขึ้นตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพพร นาคแสง (2555 : 76) เรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดกระบี่” ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3. อบต.ที่มีพื้นที่ต่างกันมีประสิทธิผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลต่างกัน 4. ปัจจัยการปฏิบัติราชการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 5. ปัจจัย ได้แก่ หลักความรับผิดชอบ หลักนิติธรรม หลักการมีส่วนร่วม และหลักความโปร่งใส โดยปัจจัยทั้ง 5 ร่วมกันพยากรณ์ความมีประสิทธิภาพได้ร้อยละ 32.40 และ 3. ปัญหาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล มี 3 ประการ ได้แก่ ทรัพยากรที่นำมาใช้ไม่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม บุคลากรในหน่วยงานขาดความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมาย บุคลากรมีความรับผิดชอบและความทุ่มเทต่อหน้าที่งานไม่ เพียงพอ ข้อเสนอแนะเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล มี 3 ประการ ได้แก่ ควรปลูกฝัง และรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ตระหนักถึงงานที่ได้รับมอบหมาย ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ เอาใจใส่ต่องาน และแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนอย่างจริงจัง

3.7 ด้านการคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบค่านิยม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ผู้นำชุมชนมีการจัดกิจกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมขึ้นเพื่อชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมบัติ อ่ำสุด (2561 : 171-177) เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในที่ว่าการอำเภอ จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในที่ว่าการอำเภอ จังหวัดนครปฐม ตามบทบาทหน้าที่ และตามแผนยุทธศาสตร์ด้านการปกครองระดับอำเภอ พ.ศ. 2557-2560 อยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ทักษะความสามารถ ค่านิยม ในการทำงาน ประสพการณ์จากการทำงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการ ปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การพัฒนาตนเอง ขวัญกำลังใจ ความผูกพันในงาน และ ความพึงพอใจในงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของบุคลากร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ ด้านการบริหารองค์การ ควรมีการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบ การดำเนินการตามแผนให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน 2. ด้านการจัดทำแผนพัฒนาและข้อบังคับ ควรจัดทำแผนเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายการดำเนินงานที่กำหนด 3. ด้านการรายงานผลการทำงาน ควรสรุปปริมาณเงินที่ใช้แจ้งให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบ ปีละ 2 ครั้ง 4. ด้านการปฏิบัติหน้าที่ทางราชการมอบหมาย ควรมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงภายในเวลาที่กำหนด

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ควรสร้างสาธารณูปโภคเป็นไปตามกฎหมาย เช่น ความสูงของสะพานลอยถูกต้องตามกฎหมาย 2. ด้านการศึกษา ควรมีการส่งเสริมพัฒนาความรู้ให้ผู้ร่วมงาน 3. ด้านเศรษฐกิจชุมชน เพิ่มความสามารถในการติดต่อ สร้างความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกชุมชน

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ด้านการปรับตัวภายในองค์กรควรยอมรับ รับฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่น 2. ด้านการบรรลุเป้าหมาย การดำเนินงานควรมีการแบ่งวัตถุประสงค์ย่อยในระดับกิจกรรม 3. ด้านประสิทธิภาพ องค์กรควรมีแนวทางปฏิบัติเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน 4. ด้านทักษะการบริหาร ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล บุคลากรและผู้นำควรทำงานร่วมกันสม่ำเสมอ 5. ด้านการบูรณาการ ผู้นำควรเป็นต้นแบบที่ดีในการเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาชุมชน 6. ด้านความเห็นพ้องในเป้าหมาย ผู้นำชุมชนควรร่วมมือกันในการดูแลอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 7. ด้านการคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบ องค์กรควรมีข้อมูลสิ่งแวดล้อมภายในชุมชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบบทบาทคณะผู้บริหารและการพัฒนาชุมชนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานีและจังหวัดอื่น ๆ

2. ควรศึกษาวิจัยเรื่องสมรรถนะ ของคณะผู้บริหาร และทีมงาน ว่ามีความพร้อมในการที่มาบริหารงานท้องถิ่น โดยเป็นตั้งเกณฑ์มาตรฐานประการหนึ่งในการที่คัดสรรคณะผู้บริหารท้องถิ่น เป็นหนึ่งคุณสมบัติของผู้สมัครเลือกตั้งท้องถิ่น เพื่อจะได้มีบุคลากรที่มีสมรรถนะสูงในการที่จะมาบริหารงานท้องถิ่นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชนม์ณภัทร เจริญราช. (2559). การบูรณาการวิจัยกับการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*. 11 (2), 147-163.
- แดนไทย ต๊ะวิไชย . และคณะ. (2561). ปัจจัยการจัดการที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดน่าน. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพ*. 5 (2), 17-24.
- ฉันทชนก บุตรโต. (2559). *ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- นพพร นาคแสง. (2555). *ประสิทธิผลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลในอำเภอมือง จังหวัดกระบี่*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการ. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มุกิตา คงกระพันธ์. และคณะ. (2554). *การศึกษาอิทธิพลของการรับรู้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรผ่านความผูกพันต่อองค์กร และความพึงพอใจในงานที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่*. มหาวิทยาลัยศิลปากร:ม.ป.ท.
- รุ่งธรรม ธรรมรักษ์. (2561). *การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคม กรณีศึกษาเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรม กลุ่มวิชาเทคโนโลยีการจัดการงานก่อสร้าง. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิภา รุ่งจรัส. และคณะ. (2560). *ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในเขตตำบลเหนือเมือง อำเภอมือง จังหวัดร้อยเอ็ด*. *วารสารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*. 6 (2), 119-128.
- สมบัติ อ่ำสุด. และคณะ. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในที่ว่ากรมอำเภอ จังหวัดนครปฐม. *วารสารสหวิทยาการวิจัย: ฉบับบัณฑิตศึกษา*. 7 (1), 171-177.
- สุพจน์ บุญวิเศษ. (2563). *การสร้างสร้งค่นวัตกรรมบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี*. *วารสารด้านการบริหารรัฐกิจและการเมือง*. 9 (1), 84-108.
- เสาวนารถ เล็กเลสินธุ์ (2561). *ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดนนทบุรี*. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*. 12 (28), 187-196.
- ส่วนบริหารและพัฒนาเทคโนโลยีการทะเบียน สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. (2563). *ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 12 มีนาคม 2563. แหล่งที่มา: <https://www.bora.dopa.go.th/index.php/th/>.
- อภิชาติ เทพชมภู. และคณะ. (2558). *รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมกรปฏิบัติงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดร้อยเอ็ด*. *วารสารจันทร์เกษมสาร*. 21 (41), 49-58.

- Bass, B. M. & Avolio, (1994). *Improving organization effectiveness through transformational leadership*. Thousand Oaks: Sage.
- Bhutanaro, T. (2017). Leadership and Community Development. Source <https://www.gotoknow.org/posts> Retrieved on June 11, 2563.
- Taro Yamane (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. 3rd ed. New York. Harper and Row Publications.
- Hoy, Wayne K; and Miskel, Cecil G. (1991). *Educational Administration : Theory, Research And Practice*. (4th ed). New York: McGraw – Hill.